

MARRASKUU
11/2012

SISÄLTÖ

.....
MARRASKUULLA

.....
ENNÄTYKSELLINEN
HANHIMUUTTO

.....
KOMPOSTI ON
PUUTARHAN SYDÄN

.....
MAANLÄHEINEN ELÄMÄ
– RUPAN ULLAN AJATUKSIA
TÄSTÄ PÄIVÄSTÄ JA TAITEESTA

.....
MATKALLA POHJOISEEN
JA TAKAISINKIN

.....
MANSIKKAEMÄNNÄN
VÄRIKÄSTÄ ELÄMÄÄ

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUudessa.

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

Kuva: Timo Suominen

Ulla Rupp esittelemässä teostaan 'Klassinen tarina'

Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY

• Myynti • Huolto • Korjaukset
• Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

Puoti avoinna
ma-to 9.00–18.00
pe 9.00–19.00,
la 09.00–17.00
su 10.00 – 14.00

päivittäistavarat ✕
tilatuotteet ✕
valokopio- ja nettipalvelu ✕
kahvipiste ✕

PUHELIN: 010 3222 9710
Korpimarket Ky Virranpoika, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI

Aune Turunen, päätoimittaja

Marraskuulla

Ensilumi näyttäytyi tänä syksynä jo loka-kuun puolella. Sateisen kesän ja syksyn jälkeen pakkaskelit tuntuvat suorastaan tervetulleilta. Säätilojen seuraajilla onkin nyt arvaittavaa, millainen tuleva talvi tulee olemaan. Kellot on kuitenkin siirretty talviaikaan, joten talvi on nyt sitten uskottavasti alkanut.

Tämän syyskauden merkittävin tapahtuma maassamme oli kunnallisvaalit. Putkilahdistet kävivät ahkerasti äänestämässä kuten hyvään kansalaistapaan kuuluu. Korpilahdelta kaupunginvaltuustoon valittiin tällä kertaa kaksi edustajaa, Eino lahtinen ja Paul Abbey. Uskotaan kuitenkin joitakin lautakuntapaikkoja järjestävän oman alueemme valitsematta jääneille ehdokkaille.

Tulevaisuus näyttää, miten uusi kaupunginvaltuusto suhtautuu haja-asutusalueiden ongelmiin. Toivottavasti ymmärrystä meidänkin asioihimme riittää ja saamme vastiketta veroeuroillemme.

Kyllällämme syystyöt on saatu hyvään päätökseen niin pelloilla kuin puutarhoisakin. Ahertamista silti maaseudulla riittää. Metsissä puuta korjataan eri tarpeisiin ja raivaamistyötä siellä riittää jatkuvasti. Pihamaat ja puutarha-alueet vaativat myös siistimistä, sillä niihin kertyy helposti rumen-tavaa jätettä kasvillisuudesta. Erinomainen tapa huolehtia kasvisjätteen hävittämisestä on rakentaa komposteja. Tästä aiheesta kerrotaan tarkemmin lehtemme sivuilla.

Maaseudulla ihmisten onni on olla

lähellä luontoa. Kuntoaan voi hoitaa ihan ilmaiseksi luontaisen hyötyliikunnan kuuluessa jokapäiväiseen elämäntapaan. Hyötyliikuntaan voidaan lukea myös vapaa-ajan suosituin harrastus, kalastus. Lehtemme sisällöistä löytyy myös kertomus harvinaisen monivaiheisesta kalastusretkestä pohjoisen vesille. Juhlamatkaksi suunniteltu kalastusreissu tarjosi osallistujilleen kokemuksia laidasta laitaan.

Pienen kylämme elämä saattaa näyttää ohikulkijasta perin hiljaiselta, lähes uinulta. Sitä se ei kuitenkaan ole. Kyllällämme on valtaisa määrä virkeää elämänmenoa ja huikea annos hengenrikkautta, joista kylälehtemme sisältökin aina kuukausittain koostuu.

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJIA: 260 (TOUKOKUU 2012)

PAINOAIKKA KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2013 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 23.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2013 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. .

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM, TOISTUVA

ILMOITUS 0,40 €/PALSTAMM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MARJA RIIKONEN, OSOITEREKISTERI, P. 040 064

7909

SÄHKÖPOSTI: RIIKOSKA(AT)LUUKKU.COM

LASSE ELFVENGREN, P. 040 705 6806

Uudet tilaukset:

Yllä mainitut yhteysthenkilöt

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYMISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

JOULUJUHLA

Putkilahden Seuralassa

La. 8.12.2012 KLO. 18.

Monenlaista ohjelmaa:

Esim. TIERNAPOJAT ja ZHEER LEADER y.m. Myyjäispöydässä voit tehdä ostoksia ja siihen voi tuoda lahjoituksia, Nuorisoseuran hyväksi.

JOULUPUKKI TULEE. (pikkupaketti mukaan)
Lippu 5 € sisältää tarjoilun. Lapset ilmaiseksi.

TERVETULOA JOULUTUNNELMAAN

Ps. Pe. 7.12. klo. 17.00 Joulukorttien askartelua talolla. Tule mukaan.
Tarvikemaksu 10 €

Ilmoittautumiset 15.11. Mirjalle 040 7026735

Putkilahden Nuorisoseuran syyskokous
nuorisoseurantalolla 28.11.2012 klo. 19.

Tervetuloa

Ilmoita
Putkilahden
KYLÄLEHDESSÄ
alkaen vain 20 euroa/kerta

Myydään
ruokaperunaa
pienissä säkeissä

Tiedustelut: Lähteenmäen tila
Herapohjantie 5, Putkilahti
lahtenmaentila@gmail.com
040 5103275

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

Orsis

VUOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna	30 euroa/kerta		

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

Parturi-Kampaamo
Mirikka Tuominen

Tammijärventie 256
19910 Tammijärvi
puh. 044 5035128
ma-pe 9-17
ilt. ja la sop.muk.

Ennätyksellinen hanhimuutto

Suomessa pesivistä hanhista eteläisellä meren rannikolla asustavat merihanhi ja kanadanhanhi. Nämä ja pohjoisessa Suomessa pesivä metsähanhi kokoontuvat muuttoaikoina joskus näyttäviksi parviksi, jotka levähtävät rannikon ja Pohjanmaan pelloilla. Varsinaisen näytelmän tarjoavat kuitenkin jäämeren rannoilla pesivät tundrahanhi, valkopoiskihanhi ja sepelhanhi, jotka muuttavat Pohjanmeren ja Venäjän tundraseutujen väliä, ja tällä matkalla ylittävät tuulista riippuen vaihtelevalla laajuudella Suomenkin aluetta.

Lintuharrastajien ilona muuttajien joukossa on joskus Huippuvuorilla pesiviä lyhytnokkahanhia ja pitkin jäämeren rannikkoa pesiviä kiljuhanhia ja punakaulahanhia.

Tänä vuonna syysmuuton käynnistymistä lykkäsi pitkään jatkunut eteläinen ilmanvirtaus. Syyskuun viimeisellä viikolla sää kylmeni, tuulet kääntyivät pohjois-Venäjältä etelään ja länteen vieviksi, ja patoutuneet muuttoaikheet pääsivät toteutumaan. Ilmanvirtaukset toivat suuren osan muutosta tavallista lännemmäksi, ja valtaisia hanhien

Lumettomina syksyinä hanhia voi viiyytellä eteläisen Suomen pelloilla vuodenvaihteen yli. Tässä kuvassa metsähanhi (oik.) ja tundrahanhi.

(kuva Hannu Allonen).

muuttoparvia laskettiin suuressa osassa Suomea.

Keski-Suomen alueella laskettiin muutaneen 25.9. yhden päivän aikana toistasataa tuhatta hanhea, lähinnä Päijänteen muodostamaa johtolinjaa pitkin. Näistä merkittävä osa on lentänyt Putkilahdenkin yllä Joutsan Suonteella havaittiin 10000, Heinosniemellä 22400 ja etelämpänä Tehinselän rannoilla yli 100000 hanhea. Valtaosa muuttajista oli valkopoiskihanhia, seuraavaksi eniten sepelhanhia ja jonkin verran metsähanhia.

Päämuutto tapahtui tavalliseen tapaan parina huippupäivänä, mutta pieniä parvia liikkui useita viikkoja etu- ja jälkikäteen.

HANNU ALLONEN

HANNU.ALLONEN@FIMNET.FI

Komposti on puutarhan sydän

Kun tulimme Korospohjan Lehtolaan vuonna 2000, toistahehtaarin tontti kasvoi valtoimenaan lähes miehenkorkeista lupiinia ja horsmaa. Niitimme oloamme varten käytäviä ja pieniä tiloja. Valtavalle niittojätteelle

tiesimme heti käytön. Siitä tulisi hyvää kompostia! Saman tien saimmekin traktorikuorman lehmänlantaa ja elämä alkoi: isojen kompostien avulla turvaisimme tulevien vuosien sadot. Soraharjun kupeesta tullessa emme ymmärtäneet, miten ravinteikas savi-maalla meillä oli käytössämme ilman kompostia. Joka tapauksessa kompostien rakentaminen ja ylläpito ovat olleet kohokohtia vaatimattomassa viljelyssämme.

Ensimmäisen kesämme kolme kompostia olivat/ovat olleet kaikkein suurimmat. Horsmaa, lupiinia, pajua ja muuta raivat-

tavaa oli loputtomasti neljännesvuosisadan asumattomana olleessa pihapiirissä eikä meillä ollut vielä isoja kasvimaita hoidettavina. Vuosittain olemme tehneet 2-4 uutta kompostia niin että aina on eri vaiheessa olevia komposteja.

Kun perustamme kompostin esimerkiksi nurmen päälle, kaivamme nurmituppaat ylös ja asetamme ne tulevan kompostin viereen odottamaan – jo silloin varmuuden vuoksi ylösalaisin. Seuraavaksi tarvitsemme ison kasan ojanreunojen vesakkoa, josta rakennamme kompostille paksun ilma-

van pohjakerroksen. Ristikkäin aseteltujen oksien päälle ladomme nurmituppaat ylösalaisin. - Meidän savimaassamme on yleensä kysymys vahvasta voikukka- ja vuohenputkikasvustosta, joka kyllä voi näyttää nurmikolta, kun sitä kesän ajan ahkerasti niitetään viikatteella tai ajetaan ruohonleikkurilla. Kun nämä elinvoimaiset tuppaat näin jäävät kompostin pohjalle, eivät voikukan ja vuohenputken vahvimmatkaan juuret pääse kasvamaan, vaan maatuvat hyväksi mullaksi. Tupaskerroksen päälle ladotaan kaikenlaista karkeahkoa puutarha- ja pihajätettä. Kuivaa ja tuoretta, hienompaa ja karkeampaa. Kaimella on tehtävänsä hyvän mullan teossa.

Maata on hyvä heitellä kompostia tehdessä aina väleihin mikrobitoimintoja vilkastuttamaan, jos sitä ei muuten tule kasvijätteen mukana. Kun ilmastointipohjan päällä on jo melkoiset kerrokset kasvijätettä eri muodoissa, on sen varsinaisen herkun vuoro: lantapatteri! Lantakerrokseksi kelpaa huussintyhjennys ja tietenkin minkä tahansa eläimen lanta. Me olemme käyttäneet kanalattialta turpeen ja lannan sekoitusta ja lampaiden kesäkatokseen kertynyttä lantaa, joita meidän vähäisessä kesäkarjataloudeksamme tulee aivan liian vähän kompostiemme määrään nähden. Vielä olemme onnistuneet saamaan omalta kylältä lehmänlantaa ja toivomme – toki myös muista systä! – että Putkilahden maisemassa on jatkossakin karjaa.

Lantakerros peitetään erilaisilla kasvijätteillä ja päälle sirotellaan taas mahdollisesti maata. Lopuksi peitämme komeuden vahvalla niittoheinällä hyvin paksusti, jotta tämä tuore kerros suojaisi kompostia auringolta ja haihtumiselta. Tällainen heinällä reilusti peitetty vihreää uhoava selkeämuotoinen komposti on niin kaunis, ettei sen luota malta illalla lähteä ja aamulla on kiirehdittävä taas ihaillemaan sitä. –Tätä aikaa ei kyllä

kestä haitaksi asti, sillä niitetty heinä kuivuu ja tummuu pian, mutta huolellisesti tehdyn kompostin muoto säilyy ja seuraavaksi on aika seurata, miten sen korkeus laskee aivan päivittäin, kun kasviaines palaa ja tiivistyy.

Kompostin paikan valitseminen on tärkeää. Sen pitää olla logistisesti sopivalla paikalla rakentamisvaiheen ja huollon vuoksi. Sen ympäri on voitava kulkea kottikärrykuormien kanssa. Myös työskentelylle on oltava riittävä tila. Tämän sain oppia kantaan kautta kun toissa kesänä ajattelin pelastaa rikkaruohojen valtaan jääneen kaistaleen nuorien mustaherukkapensaiden ja kasviaineen välistä ja rakensin siihen pitkulaisen kompostin. Kasvimaakautena ei voi kuvitellaan vievänsä sinne mitään kottikärryillä maitokärryistä puhumattakaan. Lantapatterinkin sain kantaa sinne saaveilla puikkelehtien varovasti sipuli- ja salaattipenkkin välistä. Samoin heinällä peittämisvaihe oli haasteellinen. Suunnitteluvirheeni kyllä unohtui, kun sateisesta ja viileästä kesästä huolimatta olen saanut sekä esteettisiä että makunautintoja oranssista kurpitsasadosta.

Kompostin paikkaa valitessa täytyy ottaa huomioon lähellä kasvavat isot puut ja pensaat. Vaikka puun varjo sinänsä olisi hyvä suoja liialta auringonpahteelta, puuden läheisyyttä on syytä välttää. Ne tuovat juurensa kipin kapin mehevään kompostiin. Muutenkin yritän kompostia aloittaessani miettiä sen koko elinkaaren ja siten paikan valintaan vaikuttaa myös se, mitä käyttöä paikalle on kompostin jälkeen, koska se jättää alleen erittäin hyvin lannoitetun maan. Tästä syystä meidän kompostimme ovat olleet aina kasvimaan reunassa. Siitä on hyvä levittää parannusainesta kasvimaalle ja laajentaa lopuksi kasvimaata kompostin alueelle. Tämän kesän kompostit ovat paikalla, johon aiomme myöhemmin istuttaa pensasryhmän. Paikka on logistisesti erinomainen

ja rakentajana on toiminut meistä näihin töihin parempi, mieheni Pertti, joka on koonnut kahta suurta kompostia tunnetulla taidollaan pitkin kesää. Minun osuuteni on tällä kertaa ollut vain kiivetä valmiin, korkean kasan päälle kävelemään sitä tiiviiksi, jotta palaminen jouduttuisi. Isoja pensaiden oksia on niin paljon, että osa muusta rakennusaineksestä jää helposti turhankin ilmastavasti väkkyräöksien varaan ja palaminen hidastuu.

Kuluneena kesänä ja syksynä ei ole ollut huolta kompostin kastelemisesta. Kuivina kesinä siitäkin on huolehdittava. Kunkin kompostin ensimmäisenä kesänä käymme tuon tuostakin seuraamassa kompostin lämpötilaa. Jos emme ehdi seurata lämpötilaa, näemme toiminnan kyllä siitä, miten nopeasti komposti alkaa madaltua.

Kompostintekijän ei tarvitse ajaa kaupunkiin kuntosalille tai jumppaan. Tässä työssä saa erittäin monipuolista liikuntaa. Aluksi lapiohommia, pensaiden katkomista vesurilla, isojen oksakasojen kantamista ehkä kaukaakin – etäisyyden voi näinä pensoituneiden ojanvarsien aikoina aika vapaasti valita - , erilaisten kasviainesten keräilyä, kuljetusta sekä heinän niittoa, kuljetusta ja nostelua lopulta aika korkean kompostin päälle. Pääteeksi rentouttavaa hyppeilyä kompostin päällä.

Vaikka Lehtolan savimaa on ravinteikas, kompostit eivät ole olleet ollenkaan turhia. Savijankko ei ole helppo viljeltävä ja alkuvuosina saatoimme saada kulmikkaita porkkanoita, jotka piti nostaa talikolla kuivasta savesta. Nyt kasvimaiden maa-aines on pehmentynyt ja tullut multavammaksi. Tätä maanparannusta on ilo jatkaa kompostien avulla, kaupan lannoitteita emme ole tarvinneet.

*Ulla Ruppia esittelemässä teostaan
'Klassinen tarina'*

Maanläheinen elämä

– Rupan Ullan ajatuksia tästä päivästä ja taiteesta

Nätti mökki metsässä, Salmelan ja Virtasalmen tuntumassa sai uuden asukkaan muutama vuosi sitten, kun Ulla Ruppia hankki itselleen loma-asunnon Putkilahden kylältä. Taiteilijan toimessa Ulla oli kuulunut Jyväskylän taidepiireissä varsinaista hehkutusta kylällä aikanaan pidetyistä taideleireistä, mikä ei varmaankaan vähiten johtunut Helmer Selinin vaikutuksesta niihin, tai siitä, että Helmerin perheen kesäasunto, Mehtänpeitto, oli ja on Ylisjärven vastarannalla. Ullan tytär, muusikko Tessa Virta, joka on pitänyt mukaansatempaavan jazz&wanhanswingin konsertin Virran puodilla pari vuotta sitten, on perheineen

tykästynyt Päijänteen Kumina-saaren maisemiin ja tukikohta Putkilahdessa sopi hänenkin kuvioihinsa. Nytemmin Tessa asuu Porvoossa, kun muusikkona etelä-Suomessa saa paremmin hommia. Ullan varsinainen koti on Köhniöllä, ja kahden paikan väliä kuljetaan.

Ystävällinen portugalilainen vesikoira ottaa tulijan vastaan ja komeat kanat kuopsuttelevat kuljeksien ympäri pihaa. Ullan mielestä on hyvä antaa kanojen toteuttaa vapaasti niiden luontaista tapaa kuljeskella ja hakea ruokaansa, tämä varmaan näkyy niiden munimien munienkin laadussa. Monien muiden ihmisten lailla Ulla nauttii puutarhanhoi-

dosta ja etenkin oman ruoan kasvattamisesta lähellä, itse. On kieltämättä luksusta nauttia aamiaiseksi omien kanojen munia, tai viedä niitä tuliaisiksi kylässä käydessä. Luonto ja linnut on ehtymätön elämysten ja sisäisen nautinnon aihe, joka maalla tulee vastaan joka puolella. Kurkien äänet ja komean linnun olemus sen lentäessä aurana ylitse, kuikkien huudot ja varovainen kapuaminen pesälautalleen, joutsenet Ylisjärvellä poikasineen ja niiden komeat torventoitotukset ovat muiden luonnonelävien ohessa ilonamme, kun vain käännämme kiireiltämme katseemme ja otamme ne vastaan.

Taiteesta on metsätorpassa merkkejä seinillä ja myös ruokapöydän tuolien kankaissa – tämä viimeainittu on aika harvinainen paikka taiteen sijoittamiseen! (siis P...rseen alle) Ullan näyttelyllä on ollut julkisuutta Jyväskylän lehdissä, hänen puupiirros-tekniikalla toteutetuista kuvistaan löytyy inspiraation ja sattuman vaikutus. Vaistonvaraisuuden ja rationaalisen tekemisen välillä vaistonvaraisuus ja tunne perivät voiton tekemisessä, ja jokainen vedos on paitsi ainutlaatuinen, myös yllätys tekijälle itselleenkin. Motiivit syntyvät omista läheisistä aiheista, kuten kuvassa olevassa työssä, jota taiteilija esittelee.

Hyvin pian keskustelun polveilla saan huomata, että puhun asioita ajattelevan ja moniin asioihin kriittisesti suhtautuvan ihmisen kanssa. Piha-asioista pääsemme nykyajan trendisairauteen, pihan pakolliseen laittamiseen, mikä pahimmillaan tarkoittaa kauniin ja toimivan, kaikilta osiltaan paikalleen hyvin asettuneen kaupungin vanhan omakotialueen kuin maalaispihan tuhoamista ja päällystämistä, myrkyttämistä ja yksipuolistamista joksikin trendikkääksi ja persoonattomaksi viherautioksi, jossa ei ole paikkaa madoille, siileille ym. eläimistöille. Usein tämä tapahtuu vain siksi, että lehdistä ja telkkarista näemme malleja, joita meidän oletetaan toteuttavan. Myynnin lisäämiseksi

Ullan kanat

niitä meille syötetään. Vapaamuotoinen tekeminen, jopa lasten liikuntaharrastus, on jo pitkän aikaa ollut etenkin taajamissa ja kaupungeissa pelottavan säänneltyä. Lasten kuljettaminen erilaisiin harrastuksiin syötösiasiassa perheeltä sen omaa yhteistä aikaa, joka voitaisiin käyttää vaikka omassa pihassa puuhasteluun – puutarhassa vihannesten ja yrttien kasvattamiseen, nikkarointiin tai vanhan jalkapallon potkimiseen kimpassa naapurustossa, miten vain.

Kuten vanha puutarha, jossa voi kuljeskella, käännyillä rauhassa ja löytää paljon viehättävää, salattua kauneutta ja syrjässäolevaa viisautta ja näkemystä, on ihminenkin; pelottava näköala on, josko me kollektiivisessa markkinasuggeroidussa harhassamme pilaamme enemmän kuin tosiasiasa rakennamme – mieltämme, terveystämme, ympäristöämme?

Kivetty piha ulkona, sisustettu talo hengettömäksi ja ihminen sielullisesti tyhjäksi – tässäpä kärjekäs näköala tähän aikaan, jota voisi miettiä! Mitä teemme, mitkä ovat motiivit ja mitä teoistamme seuraa. Ulla Rupan tavoin ajattelevia on paljon ja vastaliike on pikkuhiljaa käynnistymässä. Huomio kiinnittyy maahan, ja maallemme. Kenties elämä vielä voittaa ihmisessä.

KUVAT JA TEKSTI: TIMO SUOMINEN

Putkilahden kyläseura ry

Syys- kokous

sunnuntaina 25.11.2012

kello 13.00 Koulupuistossa

Esillä sääntömääräiset asiat

Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
 - olla toimialueensa asukkaiden yhdyssiteenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä
- Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura
- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
 - tukee jäsentensä osallistumista koulutukseen
 - järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
 - edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
 - edesauttaa talkootoimintaa
 - ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
 - omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
 - tekee kylää tunnetuksi
 - vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
 - edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
 - myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
 - toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

Matkalla pohjoiseen ja takaisin

Edessä on 1000 km ajomatka, eli Putkilahti > Partakko.

Vetokoukussa on kiinni vene, aika painava vene, varsinkin ylämäkeen vedättä niin julmetusti. Polttoainetta menee että miltei lorina kuuluu tankista. Onneksi reissun pahin mäki eli Vaaruvuori on äkkiä takana.

Inarille siis ollaan menossa, joten mielialat ovat korkealla. Meidän retkuessamme on viisi miestä ja kaksi venekuntaa. Toinen veneen hinaaja tosin liittyy saattueeseen vasta Pihitiputaalla. Yötä myöten ajetaan, ei riittänyt maltti nukkua yötä kotosalla. Heti kun miehet töiltään pääsivät piti ampaista tielle. Ollaanhan sitä jo aamupäivällä sitten Hietajokisuulla veneen laskussa kunhan jaksaa yön ajaa. Niin se näyttää aina olevan, kiire sinne on. Onneksi saan vapautuksen yöllä ajamisesta.

Vanha tuttu veneenpuottoipaikka on Hietajokisuulla Partakossa, eli sinne käännytään jo ennen Kaamasta Sevettijärven tielle, mutta ajetaan kylläkin vähän matkaa tuota kuulua tietä. Monelle tulee mieleen Juha Vainion laulu kauheasta ruuhkasta Kaamasen tiellä. Ei siellä nyt hirmuista ruuhkaa näkynyt ja Jounikin lienee ollut jauhamassa sarvia, ja varautumassa ruskaretkelijöihin.

Kyllä sitä silti laulettiin että ”mies kun tulee tiettyyn ikään jne...”. Kuuluu nääs yleissivistykseen pysähtyä uistelureissulla kunnioittamaan ikääntymistä :)

Venähän menee vesille kun pudottaa

ja kalaluvat saa ostaa leirinnän toimistosta. Tavaroiden kantaminen veneeseen ja Inarinjärvelle lähtö on starttia vaille. Tässä vaiheessa tuntuu aina, että nyt on jo kiire. Saalustusvietti hän se lienee, se iso nierä houkuttaa kiirehtämään.

Meitä kun siis nytkin on kaksi venekuntaa ja kilpailuvietti kaikilla hyvin kehittynyt, joten hoppuhan siinä on kuka ehtii ensin. Alkuetappi on 40 km päässä oleva mökki jossa tavarat saa kyytiä ja miltei saman peräaallon vetämänä takaisin vesille ja uisteet järveen.

Noin se siis pitäisi mennä, aina ei mene. Toinen venekunta sai veneensä ennen meitä vesille ja sinne kaartoivat Partakon selälle. Meidänkin tavaramme saatiin veneeseen ja reippaastihan siitä sujautetaan Busterin perään.

Puolisen kilometriä kannattaa ajella hiljaa, se matalan alue. Selkä kun aukeaa, niin vettäkin riittää, ei pohjaan kopsahtele. Liukuunhan siitä täytyy päästä ennen kuin matka joutuu reippaammin, mutta moottoripas olikin eri mieltä, eipä otakaan kierroksia. Minkäs teet, pakkohan sitä on ruveta tutkailemaan, ankkuri alas ja koppa auki koneen päältä. Tulpat irti. Nokisethan ne. Puhdistus ja tulpat kiinni, startti!!! Pienen rykimisen jälkeen kone heräilee henkiin ja matkalaiset huokaavat helpotuksesta. Keli on hyvä ja järvi yhtä kaunis kuin niinä monena muunakin kertana kun tuo sama taival on ajettu. Mökkirannassa näkyy edellä tulleen venekunnan tavarat, mutta miehet on uistelemassa. Enemmän ihmettelisin, jos eivät olisi.

Sillä seudulla ei paljoa mökkejä, eikä muitakaan ihmisiä näy. Vakituksia asujia ei tietääkseni ole kuin yhdessä tai kahdessa paikassa ja naapureitten väliäkin on muutama kymmenen kilometriä. Lieneekö Euroopan viimeisimpiä seutukuntia joissa luonto on miltei koskematon ja vesi niin puhdasta, että kolme metriä syvällä olevaa kiveä varoo kun näyttää, että veneen pohja kolahtaa ihan justuinsa siihen.

Juomakelpoistahan tuo vesi on tietenkin. Sitähän se on pitkälti siellä kotopuolessakin, mutta ehkä tämä on vielä raikkaampaa. Raikkautta lisää, ainakin uudessa tuo 11,5 °C veden lämpö.

Inarinjärvihän on syvä. Vanhempi lukija ainakin muistaa laulun, jossa väitettiin että olisi jopa yhtä syvä kuin pitkäkin.

Hieman tarkemmalla mittauksella päädyttiin kuitenkin siihen tulokseen, että sanoittaja Topelius on käyttänyt hieman taiteellista vapauttaan, ei ollut ihan niin syvä. Itse asiassa Päijänne on Suomen syvin järvi, siinä Rappukallion kupeessa on aikamoinen kuoppa, miltei sata metriä. Inari jää jonkun metrin vähemmälle.

Yötön yö jatkuu vielä heinäkuussa, ja kun on valoisaa ympäri vuorokauden, niin siellä nukutaan kun nukuttaa, kalastellaan kun kalasteluttaa ja syödään kun syötättää. Eli vuorokausirytmii vinksahtaa ihan miten sattuu. Uistelemassa oli valitettavasti pääosin vain puolet porukasta, joten kalansaaliskaan ei kummoinen ollut. Tosin kuultiin palattua, etteipä sieltä muutkaan olleet saanu. Kalalle ei väkisin laiteta koukkuja suuhun, jos ei syö niin ei syö,

minkäs teet.

Saatiinhan siellä syömäkalat joka päivälle, mutta ei oikeastaan viitti ruveta kilohintaa laskemaan.

Vähäiselle vesilläololle oli synnä moottorin temppuilu, eipä se nimittäin toiminut sitten perillä enää senkään vertaa. Poiskin raahauduttiin ”lyyhämällä” mikäli vertauskuva sopii järvimatkailuun.

Eihän se vika sitten iso ollut. Tulpanjohto rikki, mutta minkäs teet, ei sieltä käypästä johtoa niin vain oteta. Siellä paikalliset ovat tottuneet, että se tulee sitten huomenna tai ens viikolla, mikäpä sen tietää. Paikalliset siihen on tottuneet.

Välimatkat ovat mitä ovat, ei niille mitään voi. Hattunsa päällä hyppiminen ei tilanteita pelasta. Mukava oli taas matka, eikä se tulpanjohto sitä pystynyt pilaamaan.

Kerrottavaa jäi hiukan ylikin, mutta oman tarinansa tarvi ainakin se karhu, joka makasi ilman päätä sadan metrin päässä mökiltämme.

Syntymäpäiväni matkarahat lupasin käyttää hyvin. Lupaus on täytetty.

YKSI NIISTÄ VIIDESTÄ

HANNU PEKKARINEN

KUVAT JUKKA SAVOLAINEN

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

◇ JÄTTEENKULJETUS

◇ VAIHTOLAVAT

◇ LOKAHUOLTO

◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET

◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYNTI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

Mansikkaemännän värikästä elämää

Kulunut vuosi on loppusuoralla – mansikkakauden osalta jo ohi. Kitkemiset tehty loppuun, pistokkaat ovat turvallisesti harson alla. Nyt on aika pysähtyä ihaillemaan; käytävien nurmikot lyhyeksi leikattuina, vihreinä mattoina, punaisen sävyissä hehkuvien Jonsok-rivien välissä. (Polkat ei saa niin näyttävää syysväriä.) On kuin energiaa virtaisi jäseniin, niin voimakkaat ruskan värit saa mansikanviljelijä ihailtavakseen syksyn sateisiin päiviin. Kesän ja alkukevään selkävivot haihtuvat pimenevien iltojen levossa. Saa istahtaa pehmeälle sohvalle – ei kovalle mansikamaan käytävälle, tosin tänä syksynä rinnemaista huolimatta, se on ollut pehmeä ja vetinen.

Niin, palataanpas kevääseen, joka on odotuksen ja jännityksen aikaa, tulevan satokauden onnistumisesta johtuen. Tänä keväänä selkä sattui pettämään oikein kunnolla, välillä ei päässyt edes kävelemäänkään. Jokapäiväisestä voimistelusta ja venyttelystä huolimatta näytti epävarmalta, miten saa mansikan istutukset ja kitkemiset tehtyä. Töiden määrä ja työnjako on ollut niin, että kitkeminen on minun hommia, Reijolla muut viljelytöt, ja istutusta tehdään yhdessä. Onneksi kaksi tyttöä Jyväskylästä kyselivät, pääseekö meille maatalousharjoitteluun? – Toki pääsee... ja puhelintiedustelun jälkeen löytyi vielä naapuriapua istutukseen.

Seuraava ongelma ja stressinaihe tuli vasta, kun mansikanpoimintaan ilmoittautuneet nuoret kertoivat kolmannen päivän iltana, kun työsopimus piti allekirjoittaa, ettei heillä ollut halua jatkaa ja yhdellä oli rippileiri. Hän luuli “kuulemma” mansikan kypsytävän ennen sitä! Ensimmäinen kerta tällainen tapaus minun mansikkaelämäs-

säni, joka on melko pitkä, pidempi ainakin kuin Reijolla. Eipä siinä auttanut kuin alkaa haeskella “pää kuumana” uusia poimijoita (yritän vältellä rumia sanoja), koska satokausi oli vasta alkamassa ja valmiiksi poimitun mansikan tilauksia oli vihko täynnä. Mutta kun asuu kylällä, jossa ihmiset tuntevat toisensa ja ovat valmiina auttamaan hätätilanteessa, oli seuraavana päivänä pellolla joukko tehokkaita ja taitavia poimijoita. Kiitos siitä seuraaville: Autioniemen reippaille pojille Rekolle ja Karelle. Weijon Aurorakin yritti auttaa, mutta kesäflunssa vei voiton. Sitten meillä aina vakioapuna ollut Kellomäen Eila tuli kesäpaikaltaan naapurista ja Kassinsaaresta myös kesäasukas Lindroosin Ritva sekä pika-avuksi Ruthin Sisko. Jos kaikki kesällä auttaneet ihmiset mainitsen nimeltä, ei kylälehdessä sivut piisaa, mutta yksi tulee jäämään muistoihini erityisesti: Weijon Julian apu ja eväät myös minulle! Lisäksi vielä muita satunnaisia avunantajia ja suuri joukko itsepoimijoita pelasti meidät ahdingosta, jota lisäsi sade ja alkukauden lämpimät yöt homeelle edullisilla lämpötiloilla. Sade hakkasi ja pehmitti mansikkaa. Mädäntyneitä tuli jatkuvasti, vaikka niitä olisi perannut yötä päivää – mahdotonta. Mansikkaa tuli ennätysmäärä, jos se olisi ollut myyntikelpoista, mutta noin 25% sadosta saatiin poimittua myyntikuntoisena. Onneksi kaikki tilaukset tuli hoidettua.

Vieläkin naurattaa ja kiitollisuus sydämessä läikähtää, kun ajattelee sadonkorjuuaikaa. Enpä olisi tiennyt, miten mukavia nuoria löytyykään Putkilahdesta, kun vielä Merivirran Emma tuli äitinsä kanssa ja teki meidän huushollissa suursiivouksen, pölystä ja koirankarvoista päästiin eroon, kun selkävivot eivät olleet pitkään aikaan antaneet

siivota – piti vaan jalkaa nostaa korkeammalle, jottei villakoirat purisi nilkkoja.

Sade on tänä kesänä kurittanut suomalaista viljelijää oikein kunnolla. Ei montaa kuivaa päivää. Luin juuri Puutarhauutisista erään porkkanaviljelijän toiveen, ettei viljelijällä, varsinkin tällaisenä kesänä, olisi hermoja ollenkaan. Meitä silti onnisti viljanpuinnissa suht’koht’ hyvin, mutta samaan aikaan oli sopiva keli ja kiire saada mansikanpistokkaat maahan, joita ei meillä ole otettu kymmeneen vuoteen, vaan ostettu taimet mansikkapunkin yms. vaivojen pelossa. Tämän kesän aikana on kuitenkin ilmennyt vakava tauti, punamätä, jota on tullut myös tarkastettujen taimien mukana Euroopasta. Vaikka pääosin olemme ostaneet kotimaisia taimia, niissäkin on ollut huonoa taimimateriaalia – onneksi ei punamätää. “Pistäminen” pehmeään, vastajyrityyn maahan ei käy sateella. Pilvipoutainen päivä on paras. Näitä päiviä ei ollut luvassa montaakaan ja kun puinti oli samaan aikaan, Reijon täytyi olla siellä ja Jafetkin on edelleen armeijassa (vuoden pesti, saa samalla kuorma-autokortin ja ammattipätevyyden) viikot ja viikonloput tiiviisti Marleenan kainalossa, tai toisinpäin. Siitä kuitenkin voi vain iloita, vaikka työapua välillä tarvittaisiin. Taas huonokuntoinen emäntä oli pulassa. Mutta eipä huolta. Muutaman puhelun jälkeen – sakset heiluen, pistokaspussit matkassa Huujärven Tellervo, Kellomäen Eila ja Ruthin Sisko ahkeroivat pellolla. Saatiin pistokkaat muutamaa kymmentä kappaletta lukuun ottamatta maahan, kun taas alkoi sataa! Pieni poutajakso ja sain loput pistokkaat laitettua ja Reijon kanssa harsolla peitettyä. Eipä ole niitä tarvinnut sen jälkeen kastella, jota kuivana syksynä olisi pitänyt tehdä ainakin

viikon verran juurtumisen onnistumiseksi. Kyllä elämä ilman ystäviä ja mukavia kylän asukkaita olisi vaikeaa. Työtkin on mukavampaa yhdessä tehdä, kokea onnistumisen iloa ja nauttia luonnon kauneudesta, kuten tästä osasta Eilalta saamastani runosta ilmenee:

“Elokuun usvainen aamu.

Harsopilvet taivaalta häviää.

Aurinko terälehtiään hiljalleen availee.

Luvassa on seesteinen

lämmin päivä.”

”Ystävien kanssa menemme

mansikan rönsyjä

leikkaamaan.

Puheensorina iloisena

saa päivän rientämään

Ihan huomaamatta...”

Runo jatkuu ja viimeinen lause on:

“... Lopputuloksella on

Korkeimman kädessä

ja sen saamme nähdä keväällä.”

Näin se on pelloilta tulonsa ja elinkeinonsa saavan ihmisen, työn tuloksen näkee vasta myöhemmin. Väliin mahtuu monenlaista säätä, joiden aiheuttamalle lopputulokselle ei voi mitään, niin kuin tämän kesän

ja syksyn aikana on jäänyt viljaa paljon puita, perunat ja muut vihannekset “uineet vedessä”, joet tulvineet, laittaneet ihmiset ja eläimet evakkoon. Eipä tässä omat ongelmat niin kummoisia ole, vaikkakin välillä tuppaa stressin pukkaamaan, tai kovasti harmittamaan, niin kuin tässä hirvenmetsästyksen ensimmäisenä päivänä, jolloin Jafet tuli metsältä kotiin ja lähti villisikoja ruokkimaan tarhalle. Jekku, joka on päivät pihalla irti, ei ollut ajovuorossa, oli niin innoissaan, että yllättäen lähti Jafetin auton perään ja häipyi sen siliän tien metsään. Olin juuri tullut mansikkamaalta kitkemästä ja ajattelin laittaa pyykit narulle kuivumaan, kun huomasin, että Jekkua ei näy – ei kuulu, vaikka kuinka viheltelin ja kutsuin. Aluksi koiraa etsi Jafet ja Marleena ja se löytyikin Autioniemen Jukan vinkistä, mutta Jekku ei tullut pois, kun oli niin kiivas hirvenhaukku päällä. Illemmalla yritimme Reijon kanssa uudestaan, mutta onnistumatta. Seuraavana aamuna Jafet tavoitti koiran jatkamasta hirvien haukkumista, mutta hirvet siirtyivät vain kauemmas ja lopulta Luhangan puolelle. Eikä sen päivän haaskelun jälkeen kuulunut koirasta mitään. Ilta tuli ja Jafetin täytyi siirtyä jo armeijaan. Seuraava aamu meni meiltä asioidessa kaupungin keskustassa. Paluumatkalla ollessamme Pynnösen Jorma soitti, kertoi naapurinsa nähneen

harmaan koiran Hauhanpohjantiellä. Sinne siis suoraan koiraa etsimään. Juuri kun Reijo pysäytti auton, soi puhelimeni ja Merivirran Marjo soitti, että Robert on nähnyt Jekun näköisen koiran koulutaksista Etu-Varmantiellä. Samassa soi Reijon puhelin ja Aaltosen Essi ilmoitti ottaneensa Jekun kiinni ja odotti meitä. Kiireesti vaihdoimme suuntaa Etu-Varmantielle, josta löysimme Essin ja Jekun. Uupunut koira kyytiin ja kotiin. Ikävä oli molemminpuolinen, niin “vinkui” koira kuin minäkin. Taas kerran tuli todettua se, mitä on pienellä kylällä asuminen: ihmiset huolehtii, kyselee, ilmoittaa tilanteista. Täällä on todellinen turvaverkko ympärillä. Miten neuvokkaita ja fiksuja nuoria meidän kylällä kasvaakaan. Ellei vastoinikäymiä olisi, tuskin huomaisi, miten onnekas onkaan asuinpaikkansa ja elämänsä suhteen.

Niin on hyvä jatkaa vielä syksyn värien nauttimisesta, kunnes viimeisetkin lehdet puista putoaa. Eikä sittenkään luonnon kauneus ole ohi, vaan sävyt muuttuvat hillityimpiin harmaaseen ja lilaan, sekä mukavat muistot, hyvät ystävät, mieleiset harrastukset tuovat väriä töiden lomaan. Kun valoisa aika vaan lyhenee – saa kaivattua lepoa jäsenilleen, mmmm... kynttilänvaloa ja lasi hyvää punaviiniä. Nautin elämästä.

TARJA SIMOLA

Korpilahti-talon peruskorjaus alkaa lokakuun loppupuolella – osa talon palveluista muuttuu väliaikaisesti uusiin tiloihin

Korpilahti-talon tiloja aletaan peruskorjata Korpilahden terveysaseman tarpeisiin. Osa talossa sijaitsevista palveluista siirtyy toimimaan peruskorjauksen ajaksi muihin tiloi-

hin. Kirjasto ja paloasema palvelevat tiloissa peruskorjauksen aikana normaalisti.

Peruskorjauksen arvioidaan valmistuvan vuoden 2013 aikana. Tämän jälkeen terveysaseman palvelut sekä nyt määräaikaisesti muualle siirtyvät palvelut toimivat samoissa tiloissa.

Siirtyvät palvelut ja uudet osoitteet sekä palveluajat ovat seuraavat:

Yhteispalvelupiste, Kelan Korpilahden toimisto, maaseutuasiain ja rakennusvalvonnan päivystys muuttavat osoitteeseen Martinpolku 21.

Sosiaalisen palvelut muuttavat osoitteeseen Isämatintie 2.

Hammashoitola palvelee jatkossa terveysaseman tiloissa, Korpilahdentie 11.

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B2
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎ 050 528 5612

NOORA: ☎ 041 505 6317

HEIDI: ☎ 040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808

19920 Pappinen

☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

**Tervetuloa palvelemaan
Korpilahden Osuuspankkiin**

Aukioloaikamme

ma - ke, ja pe klo 9 - 15.45 ja to 9 - 16.30

Korpilahden Osuuspankin puhelinpalvelu 010 254 5101
Tiilit, kortit, säästäminen, sijoittaminen, lainaneuvonta

Yritysten maksuliikeneuvonta 010 005 151

Myyntipäällikkö Marja-Liisa Nieminen 010 254 5155
Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

op.fi verkkopalvelu www.op.fi
Verkkopalveluneuvonta 0100 0500

Vahinkovakuutukset Pohjola 0303 0303

KORPILAHDEN

Osuuspankki

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

www.hpn-pelti.fi/
Koppelkalliontie 1 B 9
41800 Korpilahti

Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

Maa- ja vesirakentamisen palveluita yli 20 vuoden kokemuksella.

**Maanrakennus
Ari Helminen Oy**

19950 Luhanka puh. 0400-648 231

**KORPILAHDEN
APTEEKKI**

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

**LUHANGAN
SIVUAPTEEKKI**

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00
www.korpilahdenapteekki.fi

Paikallista parempaa palvelua!

- Päivittäistavarat
- Seo automaatti: bensiini, polttoöljy ja diesel
- Puutarhatuotteet
- Ravintola Uppotukista keittolounas klo 11-14
- Internet asiakaskäytössä
- Matkahuolto, noutopiste
- Asiamiesposti

Kauppa avoinna:
ma-pe 9-18, la 9-16, su 12-16

Ravintola Uppotukki:
ma-pe 9-15, la-su suljettu

Ravintola
UPPOTUKKI

Tervetuloa!

MARKET LUHANKA

Rantatie 1, Luhanka puh. 040 865 3117